

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego „Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów »Strategia UE na rzecz zrównoważonych wyrobów włókienniczych w obiegu zamkniętym«”

(COM(2022) 141 final)

(2022/C 443/15)

Sprawozdawca: **Florian MARIN**

Współsprawozdawca: **Antonello PEZZINI**

Wniosek o konsultację	Komisja Europejska, 2.5.2022
Podstawa prawna	Art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Sekcja odpowiedzialna	Komisja Konsultacyjna ds. Przemian w Przemysle
Data przyjęcia przez sekcję	24.6.2022
Data przyjęcia na sesji plenarnej	14.7.2022
Sesja plenarna nr	571
Wynik głosowania	
(za/przeciw/wstrzymało się)	202/0/2

1. Wnioski i zalecenia

1.1. Przemysł włókienniczy może przyczynić się do realizacji celów UE w zakresie ochrony środowiska i musi być odpowiedzialny za swój wpływ na środowisko. Należy znaleźć właściwą równowagę między kosztami wycofania z eksploatacji dla producentów wyrobów włókienniczych a konkurencyjnością przemysłu.

1.2. Aby umożliwić transformację cyfrową i przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym, ekosystem włókienniczy potrzebuje odpowiednich i elastycznych środków uwzględniających jego szczególne cechy. Integralną częścią strategii w zakresie wyrobów włókienniczych muszą być kreatywność i zrównoważone innowacje.

1.3. Komitet popiera szeroko zakrojone wymogi w zakresie etykietowania odnoszące się do stopnia recyklingu i śladu węglowego wyrobów włókienniczych jako ewentualną zachętę dla konsumentów do wybierania zrównoważonych produktów i preferowania jakości nad ilością, ale wymaga to dogłębnej oceny skutków i szeroko zakrojonej kampanii informacyjnej na szczeblu europejskim.

1.4. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) jest zaniepokojony praktykami nieuczciwej konkurencji i domaga się wzmożonego nadzoru rynkowego nad produktami importowanymi oraz lepszej koordynacji i współpracy między krajowymi organami egzekwowania prawa. Komitet wzywa do podjęcia działań zapewniających równowagę między podmiotami w łańcuchach dostaw wyrobów włókienniczych i zaleca wprowadzenie najlepszych praktyk w zakresie zrównoważonego rozwoju na świecie, w pełnej zgodności z normami technicznymi CEN, CENELEC i ETSI i przy jednoczesnym podkreśleniu prawa do ochrony zdrowia i środowiska.

1.5. Komitet uważa, że konieczne jest wzmocnienie istniejących i przyszłych umów handlowych oraz wprowadzenie w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych dla krajów rozwijających się punktów dotyczących zrównoważonego rozwoju i ochrony praw człowieka.

1.6. Komitet oczekiwał położenia większego nacisku na aspekty społeczne w tym sektorze, ponieważ transformacja ekologiczna musi iść w parze ze sprawiedliwą transformacją. Należy przygotować dalsze inicjatywy związane z dialogiem społecznym i negocjacjami zbiorowymi.

1.7. Komitet zwraca uwagę na potrzebę inwestycji i programów mających na celu wzmocnienie zdolności instytucji kontrolnych oraz zdolności operacyjnej partnerów społecznych w zakresie monitorowania globalnych porozumień, praw podstawowych i praw pracowniczych. Inteligentne wykorzystanie funduszy spójności musi przyczynić się do zmniejszenia dysproporcji między państwami członkowskimi i regionami.

1.8. EKES uważa, że należy udzielić państwom członkowskim dodatkowej pomocy w zakresie współpracy transgranicznej, nadzoru rynku, skutecznej kontroli i zharmonizowanych norm, a także wzywa do ustanowienia ponadnarodowego procesu monitorowania.

1.9. Komitet popiera obowiązek zachowania należytej staranności w odniesieniu do wszystkich przedsiębiorstw w UE, ze szczególnym wsparciem na rzecz przestrzegania przepisów przez MŚP, i wzywa do wprowadzenia rygorystycznych środków zakazujących utrzymywania stosunków gospodarczych z podmiotami, które wykorzystują pracę dzieci lub nie zapewniają godnych warunków pracy, jak określono w podstawowych konwencjach MOP.

1.10. Fundusze UE inwestowane w ten sektor powinny obejmować społeczne i środowiskowe kryteria finansowania projektów, a EKES wzywa do podjęcia specjalnej inicjatywy UE na rzecz poprawy zabezpieczenia społecznego, warunków pracy, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz płac w sektorze włókienniczym, z udziałem partnerów społecznych zarówno w UE, jak i poza nią.

1.11. Przejście na nowe zrównoważone modele biznesowe oparte na ekoprojekcie wymaga skutecznej polityki dotyczącej materiałów i projektowania, produkcji i dystrybucji, rozwoju rynku, użytkowania i ponownego wykorzystania, zbiórki i recyklingu. Uzupełnieniem tych działań muszą być zwiększone możliwości finansowania i zachęty dla lokalnych producentów do przestawienia procesów produkcyjnych na produkty wysokiej jakości, trwałe i nadające się do recyklingu.

1.12. Przyszły system rozszerzonej odpowiedzialności producenta powinien zachęcać do recyklingu włókien zamiast pozorowania obiegu zamkniętego i musi mu towarzyszyć utworzenie wystarczającej liczby punktów zbiórki we wszystkich regionach wszystkich państw członkowskich, w tym na obszarach wiejskich.

1.13. EKES apeluje o przeprowadzenie krajowych kampanii promujących możliwości zatrudnienia w sektorze włókienniczym, a także o finansowanie programów podnoszenia i zmiany kwalifikacji siły roboczej oraz o wdrażanie programów szkolenia zawodowego i praktyk zawodowych.

1.14. Komitet wzywa do wprowadzenia sektorowych i zharmonizowanych przepisów socjalnych i środowiskowych dotyczących zamówień publicznych w Unii. Należy ustanowić europejski komitet trójstronny, z udziałem partnerów społecznych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego, którego zadaniem byłoby monitorowanie i wspieranie kryteriów społecznych i środowiskowych w praktykach zakupowych w sektorze włókienniczym.

2. Konkurencyjność

2.1. EKES odnotowuje ambicje określone w komunikacie Komisji Europejskiej⁽¹⁾, ale uważa, że komunikat ten jest jedynie deklaracją koniecznych kroków i przyszłych działań legislacyjnych, zobowiązań i aktów delegowanych, a nie konkretnych działań, które w sposób selektywny ukierunkują i zrealizują te cele w odniesieniu do sektora włókienniczego. Komitet byłby gotów podjąć bardziej szczegółową dyskusję i z niecierpliwością jej oczekiwał. W każdym razie docenia to, że do zakresu dyskusji włączono wyroby włókiennicze, i uważa, że 16 zapowiedzianych przyszłych inicjatyw ustawodawczych powinno być spójne, realistyczne i wykonalne.

2.2. Ekosystem włókienniczy jest niezmiernie złożony, a każdy jego element ma specyficzne cechy, które wymagają podjęcia odpowiednich i adaptacyjnych działań. Aby zapewnić odpowiednią zrównoważoną transformację o obiegu zamkniętym i transformację cyfrową, należy zająć się tymi specyficznymi cechami z odpowiednim stopniowaniem, a nie za pomocą uniwersalnego podejścia. Wojna w Ukrainie i wzrost cen energii stanowią obciążenie dla wydajności i wyników tego sektora.

2.3. Szybki wzrost zakupów przez internet spowodował, że firmy z branży włókienniczej zaczęły mieć problemy z konkurencyjnością, zwłaszcza w starciu z dużymi platformami. Szczególną uwagę należy zwrócić na przedsiębiorstwa działające w kilku państwach członkowskich i państwach trzecich. EKES uważa, że potrzebne jest uregulowanie rynków cyfrowych i monitorowanie w wymiarze ponadnarodowym, a państwom członkowskim należy zapewnić dodatkową pomoc w zakresie współpracy transgranicznej, nadzoru rynku, skutecznej kontroli i zharmonizowanych norm.

(¹) EU strategy for sustainable and circular textiles [Strategia UE na rzecz zrównoważonych wyrobów włókienniczych o obiegu zamkniętym].

2.4. Polityka zakupów, relacje między markami a różnymi podwykonawcami, duże ilości i niskie ceny to czynniki, które przyczyniają się do łamania praw człowieka i praw pracowniczych. Ogromny wpływ marek na poziomie łańcucha dostaw może osłabić wysiłki producentów na rzecz poszanowania praw pracowniczych i praw człowieka oraz uwarunkowań środowiskowych. EKES wzywa do przyjęcia środków zapewniających równowagę między podmiotami w łańcuchach dostaw. Ponadto Komitet zdecydowanie zaleca, by strategia UE w dziedzinie wyrobów włókienniczych i wszelkie przyszłe działania w tym zakresie odpowiednio uwzględniały specyfikę MŚP oraz by wszystkim środkom towarzyszyła szczegółowa analiza skutków.

2.5. EKES jest zaniepokojony nieuczciwymi praktykami w zakresie konkurencyjności i domaga się zwiększonego nadzoru rynkowego nad produktami importowanymi, zwłaszcza w odniesieniu do produktów końcowych pochodzących z państw trzecich i wprowadzanych na jednolity rynek. Aby zapewnić konsumentom bezpieczne i zgodne z przepisami produkty, konieczna jest lepsza koordynacja i współpraca między krajowymi organami egzekwowania prawa.

2.6. EKES zwraca uwagę, że wymogi dotyczące ekoprojektu dla sektora tekstylnego muszą uwzględniać trwałość, zdolność do recyklingu, możliwość reparacji i ponownego użycia produktów, a także ograniczenia dotyczące stosowania substancji chemicznych oraz prawa socjalne, znacznie wykraczając poza klasyczne aspekty inżynierii projektowej. EKES zwraca uwagę na potrzebę znalezienia równowagi między kosztami wycofania z eksploatacji, które poniosą producenci wyrobów włókienniczych, a konkurencyjnością przemysłu.

2.7. Umowy o wolnym handlu mogą przyczynić się do promowania godnej pracy, sprawiedliwych łańcuchów dostaw i dialogu społecznego na szczeblu sektorowym. Komitet uważa, że pilnie konieczne jest wzmocnienie rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju w ramach istniejących i przyszłych umów handlowych oraz wprowadzenie punktów dotyczących zrównoważonego rozwoju i ochrony praw człowieka w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych dla krajów rozwijających się. W procesie negocjacji należy wykorzystywać oceny *ex ante* i *ex post* dotyczące praw człowieka i oddziaływania na środowisko, z udziałem partnerów społecznych i społeczeństwa obywatelskiego. Oceny te powinny obejmować długi okres w przedsiębiorstwie.

2.8. Przedsiębiorstwa gospodarki społecznej i organizacje pozarządowe muszą mieć możliwość zaangażowania i należy je wspierać, ponieważ mogą one wnieść istotny wkład w osiągnięciu celów środowiskowych dla ekosystemu włókienniczego. Biorąc pod uwagę masę tworzyw sztucznych wykorzystywanych do produkcji ubrań, EKES uważa, że UE powinna rozważyć nałożenie podatku na pierwotne włókna syntetyczne, aby ograniczyć ich wykorzystanie. Ponadto procesy naprawy, zbiórki odpadów, selekcji i recyklingu powinny uwzględniać rozmieszczenie zakładów przemysłowych, cele polityki regionalnej i geopolitycznej oraz rozwój obszarów wiejskich.

3. Zrównoważony rozwój, obieg zamknięty i transformacja ekologiczna

3.1. EKES pragnie podkreślić, że bez względu na to, jak w przyszłości potoczą się losy przejścia na bardziej odporny, zrównoważony i cyfrowy ekosystem włókienniczy, wydłużenie okresu użytkowania produktów przyniesie większe korzyści niż recykling. Komitet zwraca również uwagę na potrzebę stworzenia prawdziwego unijnego rynku surowców wtórnych i uważa, że UE może stać się światowym liderem w dziedzinie wtórnych materiałów włókienniczych, jeżeli przestrzegane będą wymogi dotyczące recyklingu. Można to osiągnąć poprzez europejską platformę zainteresowanych stron w zakresie gospodarki o obiegu zamkniętym ⁽²⁾.

3.2. EKES popiera obowiązek zwiększenia identyfikowalności i przejrzystości w odniesieniu do liczby produktów wyrzucanych i niszczonej przez duże przedsiębiorstwa. Ponadto Komitet zwraca się do współprawodawców o poparcie upoważnienia Komisji do wprowadzenia zakazu niszczenia niesprzedanych wyrobów włókienniczych oraz do zachęcania, w razie potrzeby, do przekazywania wyrobów włókienniczych grupom znajdującym się w niekorzystnej sytuacji lub podmiotom zaangażowanym w działalność charytatywną.

3.3. Zanieczyszczenie mikrodrobinami plastiku spowodowane obecnym składem wyrobów włókienniczych ma znaczący wpływ na środowisko. EKES podziela konkluzję Komisji, że główną przyczyną są panujące procesy produkcyjne, zwłaszcza zjawisko „szybkiej mody”.

⁽²⁾ Europejska platforma zainteresowanych stron gospodarki o obiegu zamkniętym.

3.4. EKES zwraca uwagę, że przedsiębiorstwa potrzebują wsparcia finansowego w celu wprowadzenia zautomatyzowanych technologii sortowania wyrobów włókienniczych nienadających się do noszenia, a także rozwoju ulepszonych zakładów recyklingu, w tym możliwości projektowania lokalnych i regionalnych centrów recyklingu i sortowania. Ponadto budowa infrastruktury służącej do naprawy odzieży, takiej jak sklepy i punkty sprzedaży, musi być priorytetem dla zainteresowanych stron w tym sektorze. W związku z tym Komitet wyraża uznanie dla inicjatywy EURATEKSU przewidującej utworzenie pięciu ośrodków recyklingu materiałów włókienniczych w pobliżu europejskich okręgów tekstylnych i odzieżowych w celu zbierania, sortowania, przetwarzania i recyklingu odpadów przemysłowych, przedkonsumenckich i pokonsumpcyjnych. Uważa, że potrzebne są normy techniczne, środowiskowe, społeczne i energetyczne w odniesieniu do produktów pochodzących z recyklingu i że normy te należy transponować i stosować na poziomie ISO oraz włączyć do międzynarodowych umów handlowych.

3.5. EKES obawia się, że odpady włókiennicze mogą być eksportowane jako produkty używane i uważa, że konieczne jest podjęcie natychmiastowych działań w tej sprawie na szczeblu UE. Skuteczne kontrole chemiczne muszą zostać wdrożone we wszystkich łańcuchach wartości. Ponadto EKES wzywa do wprowadzenia najlepszych globalnych praktyk w zakresie zrównoważonego rozwoju, które wymagałyby od nabywców i właścicieli marek sprawdzania i żądania zgodności z normami technicznymi CEN, CENELEC i ETSI.

3.6. Komitet uważa, że w Unii należy opracować sektorowe i zharmonizowane przepisy socjalne i środowiskowe dotyczące zamówień publicznych, co ułatwi udział transgraniczny i zapewni równe warunki działania, a ostatecznym celem będzie wprowadzenie obowiązkowych i zharmonizowanych systemów w całej UE. Należy ustanowić europejski komitet trójstronny, z udziałem partnerów społecznych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego, którego zadaniem byłoby monitorowanie i wspieranie kryteriów społecznych i środowiskowych w praktykach zakupowych w sektorze włókienniczym.

4. Konsument i cyfryzacja

4.1. EKES zwraca się do Komisji Europejskiej o przygotowanie oceny skutków dotyczącej ewentualnych ulepszeń w zakresie etykietowania wyrobów włókienniczych produkowanych i sprzedawanych na rynku wewnętrznym. Należy zapewnić konsumentom sprawiedliwy dostęp do informacji dotyczących wyników naprawy, identyfikowalności oraz informacji na etykiecie cyfrowej. Komitet uważa, że wprowadzenie obszernych wymogów w zakresie etykietowania w odniesieniu do stopnia recyklingu i śladu węglowego wyrobów włókienniczych mogłoby stanowić ważną zachętę dla konsumentów do wybierania bardziej zrównoważonych wyrobów włókienniczych.

4.2. EKES uważa, że szeroko zakrojona kampania informacyjna na szczeblu europejskim może pomóc obywatelom w dokonywaniu świadomych i zrównoważonych wyborów. Konsumentom powinni być zachęceni do preferowania jakości nad ilością, na przykład poprzez różne stawki VAT na zrównoważone/niezrównoważone produkty na rynku wewnętrznym.

4.3. Dla monitorowania łańcuchów dostaw ważne są przejrzyste i wspólne dane dotyczące produktów, związków poddawanych recyklingowi i ponownie wykorzystywanych, niszczenia towarów, substancji chemicznych stosowanych w procesie produkcji, wpływu procesu produkcji na społeczeństwo i pracę oraz wpływu na środowisko w odniesieniu do każdego przedsiębiorstwa w łańcuchu dostaw. Ponadto stworzenie otwartych ram danych i zapewnienie swobodnego dostępu konsumentom, społeczeństwu obywatelskiemu i partnerom społecznym ma kluczowe znaczenie dla poprawy sytuacji środowiskowej i społecznej w sektorze włókienniczym. EKES uważa, że należy uwzględnić umiejętności cyfrowe konsumentów, a treść danych powinna być skierowana do wszystkich zainteresowanych stron w łańcuchu dostaw. Należy znaleźć właściwą równowagę między potrzebą przejrzystości danych a ochroną praw własności przemysłowej.

4.4. EKES wyraża zaniepokojenie, że mniej niż 1 % wyrobów włókienniczych na całym świecie jest poddawanych recyklingowi w celu wytworzenia nowych wyrobów włókienniczych⁽³⁾, i uważa, że przyszły system rozszerzonej odpowiedzialności producenta powinien stwarzać odpowiednie zachęty do recyklingu włókien zamiast pozorowania obiegu zamkniętego, np. stosowania poliestru z poddanych recyklingowi butelek z tworzyw sztucznych.

5. Edukacja i warunki pracy

5.1. Komitet zwraca uwagę, że można było przedstawić bardziej szczegółowe informacje na temat aspektów społecznych w sektorze włókienniczym oraz więcej odnośnych inicjatyw. Transformacja ekologiczna musi iść w parze ze sprawiedliwą transformacją i Komitet wyraża rozczarowanie, że nie zapowiedziano dalszych inicjatyw związanych z dialogiem społecznym i negocjacjami zbiorowymi.

⁽³⁾ Komisja Europejska – Strategia na rzecz wyrobów włókienniczych.

5.2. Uczciwa redystrybucja wartości dodanej w łańcuchach dostaw i bardziej odpowiedzialnych produktach oznacza konsolidację rokowañ zbiorowych, ograniczenie nietypowych form zatrudnienia i odpowiednią kontrolę warunków pracy. Wraz z transformacją sektora w kierunku zrównoważonej produkcji i technologii cyfrowych pojawia się pilne zapotrzebowanie na wykwalifikowanych pracowników. W porównaniu z poprzednimi latami zapotrzebowanie sektora przesuwają się w kierunku pracowników o średnich i wysokich kwalifikacjach.

5.3. Sektor ten boryka się z poważnym problemem starzenia się, a miejsca pracy w sektorze włókienniczym nie są uważane za atrakcyjne przez młode pokolenie. Większość pracowników sektora to kobiety, co powoduje większą presję społeczną na ekosystem. Szczególną uwagę należy zwrócić na problematykę obszarów wiejskich, drobnych producentów rolnych i ich rolę w globalnych łańcuchach dostaw. Komitet wzywa do przeprowadzenia we wszystkich państwach członkowskich specjalnych kampanii promujących możliwości zatrudnienia w sektorze włókienniczym, a także do finansowania programów podnoszenia i zmiany kwalifikacji dla istniejącej siły roboczej oraz do wdrożenia programów szkolenia zawodowego i praktyk zawodowych we wszystkich państwach członkowskich w celu stworzenia wysokiej jakości miejsc pracy w sektorze włókienniczym. Instytucje finansowe powinny włączyć warunki socjalne do swoich standardów działania jako warunek umowy finansowania.

5.4. Naruszanie praw pracowniczych i warunków pracy (niepewność zatrudnienia, niskie płace, brak bezpieczeństwa i higieny pracy, praca przymusowa) nadal stanowi problem, a różne dobrowolne inicjatywy (audyty społeczne, porozumienia globalne, kodeksy postępowania) okazały się niewystarczające. EKES wzywa do wzmocnienia i skonsolidowania zdolności instytucji kontrolnych, spójności i zbieżności metod i kryteriów kontroli, szkolenia inspektorów oraz współpracy z partnerami społecznymi i społeczeństwem obywatelskim zarówno w UE, jak i poza nią. Inwestycje w zwiększenie zdolności operacyjnej partnerów społecznych w zakresie monitorowania globalnych porozumień, praw podstawowych i praw pracowniczych mają ogromne znaczenie. Inteligentne wykorzystanie funduszy spójności jest konieczne, aby przyczynić się do zmniejszenia dysproporcji między państwami członkowskimi i regionami w UE.

5.5. W kontekście bardzo złożonych i rozdrobnionych łańcuchów wartości droga do zrównoważonego rozwoju i sprawiedliwości społecznej wymaga uzupełniających się podejść. Asymetryczne stosunki sił i praktyki nieuczciwej konkurencji utworowały drogę do wyzysku pracowników i stworzyły model produkcji oderwany od ograniczeń środowiskowych. EKES uważa, że mechanizm składania skarg na szczeblu europejskim i w każdym państwie członkowskim z udziałem zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego jest niezbędny do zapewnienia właściwego wdrożenia strategii, a także poszanowania praw człowieka i praw pracowniczych oraz uwarunkowań środowiskowych, tak aby uniknąć ponizającego wyzysku pracowników.

5.6. EKES docenia niedawno opublikowany wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju⁽⁴⁾. Uważa, że dla wszystkich przedsiębiorstw w UE potrzebna jest obowiązkowa należyta staranność, przy szczególnym wsparciu na rzecz przestrzegania przepisów przez MŚP, i wzywa do wprowadzenia rygorystycznych środków zakazujących stosunków gospodarczych z podmiotami, które wykorzystują pracę dzieci lub nie zapewniają godnych warunków pracy, jak określono w podstawowych konwencjach MOP. Ponadto Komitet odnotowuje istniejące w niektórych krajach ograniczenia dotyczące działalności związków zawodowych i uważa, że doprowadziły one do wypadków przy pracy i awarii przemysłowych, trudnych i nieludzkich warunków pracy, płacy zapewniającej utrzymanie na minimalnym poziomie, braku podstawowego sprzętu ochronnego itp.

5.7. Wolność zrzeszania się, prawo do zakładania związków zawodowych i przystępowania do nich oraz udział w negocjacjach zbiorowych nie powinny stanowić barier dla pracowników sektora włókienniczego. Fundusze UE zainwestowane w sektor włókienniczy na szczeblu UE powinny obejmować społeczne i środowiskowe kryteria finansowania projektów włączone do tabeli oceny. Ze względu na specyfikę sektora włókienniczego EKES wzywa do podjęcia specjalnej inicjatywy UE na rzecz poprawy zabezpieczenia społecznego, warunków pracy, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wynagrodzeń, poświęconej wyłącznie przemysłowi włókienniczemu, z udziałem partnerów społecznych, zarówno w UE, jak i poza nią.

6. Finansowanie i inwestycje

6.1. Komitet uważa, że konsolidacja konkurencyjności i zmniejszenie śladu węglowego europejskiego sektora włókienniczego zależy od zintegrowanej i wzajemnie powiązanej polityki produktowej, której towarzyszą silniejsze regulacje prawne, instrumenty i zachęty rynkowe, nowe normy i odpowiednie informacje dla konsumentów, producentów i innych zainteresowanych stron. Mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ może zmniejszyć ryzyko ucieczki emisji i zapewnić, aby cena przywozu w pełni uwzględniała ślad środowiskowy.

⁽⁴⁾ Proposal for a Directive on corporate sustainability due diligence and annex [Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz załącznik].

6.2. Przejście do nowych zrównoważonych modeli biznesowych wymaga skutecznej polityki w zakresie materiałów i projektowania, produkcji i dystrybucji, rozwoju rynku, użytkowania i ponownego wykorzystania, zbiórki i recyklingu. Muszą temu towarzyszyć większe możliwości finansowania i zachęty dla lokalnych producentów do zmiany procesów produkcyjnych, badań i wdrażania nowych technologii, przyjęcia zrównoważonej polityki gospodarowania odpadami oraz wykorzystania dużej ilości dostępnych danych, a także promowania twórczości kulturalnej. EKES uznaje rolę kreatywnych sektorów tekstylnych w tworzeniu innowacyjnych rozwiązań, które mają pozytywny wpływ na inne sektory i przyczyniają się do zwiększenia konkurencyjności Europy.

6.3. Zobowiązania klimatyczne muszą być stosowane na poziomie łańcucha dostaw, ponieważ marki nie są właścicielami fabryk, w których wytwarzane są produkty. Zachęty należy również kierować do przedsiębiorstw, które są neutralne dla klimatu i wykorzystują w 100 % energię ze źródeł odnawialnych. Pełne wykorzystanie funduszy przeznaczonych na ten cel w ramach NextGenerationEU może przyczynić się do zapewnienia inwestycji strategicznych, wzrostu gospodarczego, tworzenia dobrobytu i miejsc pracy, zwłaszcza dla MŚP.

6.4. Przemysł potrzebuje wspólnych europejskich ram i wsparcia finansowego, aby produkować wysokiej jakości, trwałe i nadające się do recyklingu produkty. Można to osiągnąć dzięki dużym inwestycjom w badania i rozwój oraz szeroko zakrojonym programom europejskim, które finansują i wspierają współpracę między dużymi przedsiębiorstwami a MŚP, przy bezpośrednim zaangażowaniu partnerów społecznych, środowisk akademickich i innych zainteresowanych stron.

6.5. Wprowadzeniu systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta musi towarzyszyć utworzenie wystarczającej liczby punktów zbiórki we wszystkich regionach wszystkich państw członkowskich, dostępnych również na obszarach wiejskich. EKES zwraca się o konkretne działania skierowane do MŚP w celu zwiększenia ich zdolności do zapewnienia identyfikowalności i przejrzystości na poziomie łańcucha dostaw oraz zapewnienia odpowiednich kontaktów z producentami, ze szczególnym uwzględnieniem mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw.

Bruksela dnia 14 lipca 2022 r.

Christa SCHWENG
Przewodnicząca
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
